

Bóg jest jeden

1. W wierszu „Zdziwienie” ks. Jan Twardowski napisał z charakterystycznym dla siebie uśmiechem: „Dziwią się kuropatwy co chodzą parami / (...) lipcowe gwiazdozbiory Rak i Lew na niebie / (...) dziwi się księżyc sam na sam ze sobą / że Bóg jest jeden / i nigdy samotny”. To proste zdanie „Bóg jest jeden i nigdy samotny” dobrze oddaje rdzeń chrześcijańskiej wiary w jedyność Boga, będącego zarazem Trójcą Przenajświętszą. W tej katechezie chcemy przypomnieć i uświadomić sobie, czego Kościół naucza na temat tej pierwszej prawdy.

2. Słowa „Wierzę w jednego Boga”, jak dobrze pamiętamy, otwierają symbol wiary, który odmawiamy podczas niedzielnej Mszy Świętej. Wyznanie: „jest jeden Bóg” stanowi zatem pierwszą i główną prawdę wiary chrześcijańskiej (por. KKK 200). Podobnie jak Żydzi i muzułmanie, **chrześcijanie są monoteistami** (od greckich słów *monos* – jeden i *Theos* – Bóg). Monoteizm od początku charakteryzował naród wybrany, któremu Bóg objawił się właśnie jako jedyny: „Słuchaj, Izraelu, Pan jest naszym Bogiem — Panem jedynym. Będziesz miłował Pana, Boga twojego, z całego swego serca, z całej duszy swojej, ze wszystkich swych sił” (Pwt 6,4-5). Także Dekalog naucza już w pierwszym przykazaniu: „Nie będziesz miał cudzych bogów przede Mną!” (Wj 20,3). U początku wiary monoteistycznej stoi zatem zdecydowane odrzucenie przez Stary Testament pogańskiego wielobóstwa, czyli politeizmu. Jezus Chrystus potwierdził tę wiarę w przykazaniu miłowania Boga „z całego serca, z całej duszy, ze wszystkich myśli i ze wszystkich sił” (Mk 12,30; por. KKK 201-202).

3. Mówiąc wraz z Kościołem: „Wierzę w jednego Boga”, wyznajemy przede wszystkim, że **Pan Bóg z samej swej istoty może być tylko jeden**. Już Tertulian, pisarz chrześcijański z przełomu II i III wieku, nauczał, że „trzeba koniecznie, aby Byt najwyższy był jedyny, to znaczy niemający sobie równego... Gdyby Bóg nie był jedyny, nie byłby Bogiem” (KKK 228). Wiara ta ma także **wielkie znaczenie praktyczne**. Uczy bowiem „żyć w dziękczynieniu: jeśli Bóg jest Jedyny, to wszystko, czym jesteśmy i co posiadamy, pochodzi od Niego: «Cóż masz, czego byś nie otrzymał?» (1 Kor 4,7)” (KKK 224). Uczy „poznawać jedność i prawdziwą godność wszystkich ludzi”, dzieci Jedynego Boga (por. KKK 225). Uczy też, że im bardziej i głębiej wierzymy w Boga jako Pana naszego życia, tym mniej jesteśmy niewolnikami rzeczy i ludzi. Przecież źródłem zniewolenia tylu narodów przez system sowiecki, źródłem gułagu i Katynia, było odrzucenie chrześcijańskiej wiary w Jedynego Boga Ojca wszystkich i stworzenie bożka klasy robotniczej, a potem „kultu jednostki” – Stalina i innych tzw. przywódców socjalistycznych. Także u podstaw ludobójstwa hitlerowskiego stała – opierająca się na germańskim pogaństwie - wiara w mityczną „rasę panów”, negująca prawdę o Bogu Abrahama, Izaaka i Jakuba, Bogu Jezusa Chrystusa. Również dzisiaj bożkiem może stać się to wszystko, co czynimy wartością najwyższą: pieniądze, kariera, władza, postęp, użycie itp. Praktycznie każda wartość - dobra sama w sobie, ale z natury ograniczona, czysto ziemską - może przybrać postać zniewalającego nas bożka, jeżeli zajmuje w naszym życiu miejsce Pana Boga.

4. **Zapamiętajmy: „Bóg jest jedyny, ale nie samotny”** (por. KKK 254). **Wiara w Jedynego Boga „i miłowanie Go całą swoją istotą ma ogromne konsekwencje dla naszego życia”** (KKK 222). **Oddaje je dobrze modlitwa jednego ze średniowiecznych mistyków: „Mój Panie i Boże, zabierz mi wszystko, co oddała mnie od Ciebie. Mój Panie i Boże, daj mi to wszystko, co zbliża mnie do Ciebie. Mój Panie i Boże, oderwij mnie ode mnie samego i oddaj mnie całkowicie Tobie”** (KKK 226).

Ks. Henryk Seweryniak